

Nr 211.

Av herrar **Pers** och **Lyberg**, i anledning av Kungl. Maj:ts
*förslag till lag om förvaltning av bysamfälligheter och
 därmed jämförliga samfällda ägor och rättigheter.*

Genom proposition nr 177 har Kungl. Maj:t till riksdagen överlämnat förslag till lag om förvaltning av bysamfälligheter och därmed jämförliga samfällda ägor och rättigheter.

Sista paragrafen i detta lagförslag innehåller bestämmelse, att förvaltning som anordnats eller avverkningsförbud som meddelats enligt lagen den 11 juni 1915 med särskilda bestämmelser beträffande viss samfällad skogsmark inom Kopparbergs län, och som gäller den 30 juni 1921, skall tillämpas, till dess om det ifrågavarande markområdet anordning träffats och kan träda i verkställighet i enlighet med den till antagande framlagda lagen, *dock längst intill den 1 januari 1922*. Denna tidsbegränsning har i det framlagda förslaget gjorts betydligt snävare, än som förutsatts i det sakkunnigbetänkande, som legat till grund för propositionen (jämför propositionen sid. 44 och 45), och synes oss böra väsentligen modifieras i syfte att giva de samfälligheter, varom är fråga, tillräcklig tid för ordnande av förvaltningen med tillämpning av den nya lagstiftningen. Ty initiativ till och åvägabringande av denna förvaltning måste föregås av åtskilliga förberedelser — förordnande av person att föranstalta om sammanträde, utredning angående samfällighetens natur, uppgörande av förslag till reglemente, eventuellt förordnande av god man för bortavarande etc. —, vilka förberedelser jämte den i vissa hänseenden nödiga domstolsbehandlingen kunna medföra betydande tidsutdräkt. Därjämte lär man böra räkna med det förhållandet, att i de fall, som här avses, vederbörande för jämförelsevis kort tid sedan haft besvär och kostnader för åtgärder till skydd för den samfällda egendomen och därför kunna befaras vara mindre benägna att inom den närmaste tiden taga initiativ, varigenom ytterligare kostnader för liknande åtgärder enligt den nya lagen skulle uppstå. Vid sådant förhållande och då något vägande skäl icke torde stå hind-

rande i vägen för ett längre rådrums medgivande, hava vi velat föreslå, att den i förberörda paragraf ifrågasatta tidsfristen får omfatta tiden till den 1 januari 1924.

Lagförslaget innehåller bestämmelser, enligt vilka det ankommer på domstol (i vissa fall domaren) att pröva för samfällighet antaget reglemente (§ 5), besvär över samfällighetens beslut (§ 8) samt ansökning om ägas ställande under förvaltning av god man och därmed sammanhängande frågor (§ 10), ävensom att förordna och entlediga sådan god man (§§ 10 och 13). Under hänvisning till vad ledamoten av lagrådet regeringsrådet Ernberg härom anfört (se propositionen sid. 54—57) och under erinran, att till exempel i vissa delar av Kopparbergs län, inom vilka lagens tillämpning snarast möjligt i många fall är synnerligen önskvärd, ordinarie tingssammanträden hållas endast två gånger om året, hålla vi före, att avsevärda praktiska fördelar skulle vinnas, om dessa frågor i stället finge underkastas prövning av Konungens befallningshavande.

Vi tillåta oss för den skull föreslå,

att riksdagen, med godtagande i övrigt av Kungl. Maj:ts förslag till lag om förvaltning av bysamfällighet och därmed jämförliga samfälliga ägor och rättigheter måtte besluta

dels att 17 § i lagen skall hava följande lydelse:

»Har enligt etc. — — — (se Kungl. Maj:ts förslag) — — — i enlighet med denna lag, dock längst intill den 1 januari 1924»,

dels ock att 5, 8, 10 och 13 §§ erhålla sådan lydelse, att den prövning, som enligt dessa lagrum skulle ankomma på rätten eller domaren, i stället överlämnas till Konungens befallningshavande.

I händelse senare delen av vårt yrkande vinner utskottets beaktande, anhålla vi, att utskottet behagade utarbета därav påkallade förslag till omformulering av sagda och andra lagrum i det föreliggande förslaget.

Stockholm den 9 april 1921.

And. Pers.

Ernst Lyberg.